

Espanta la por!

Per Tots Sants,
monstres valencians

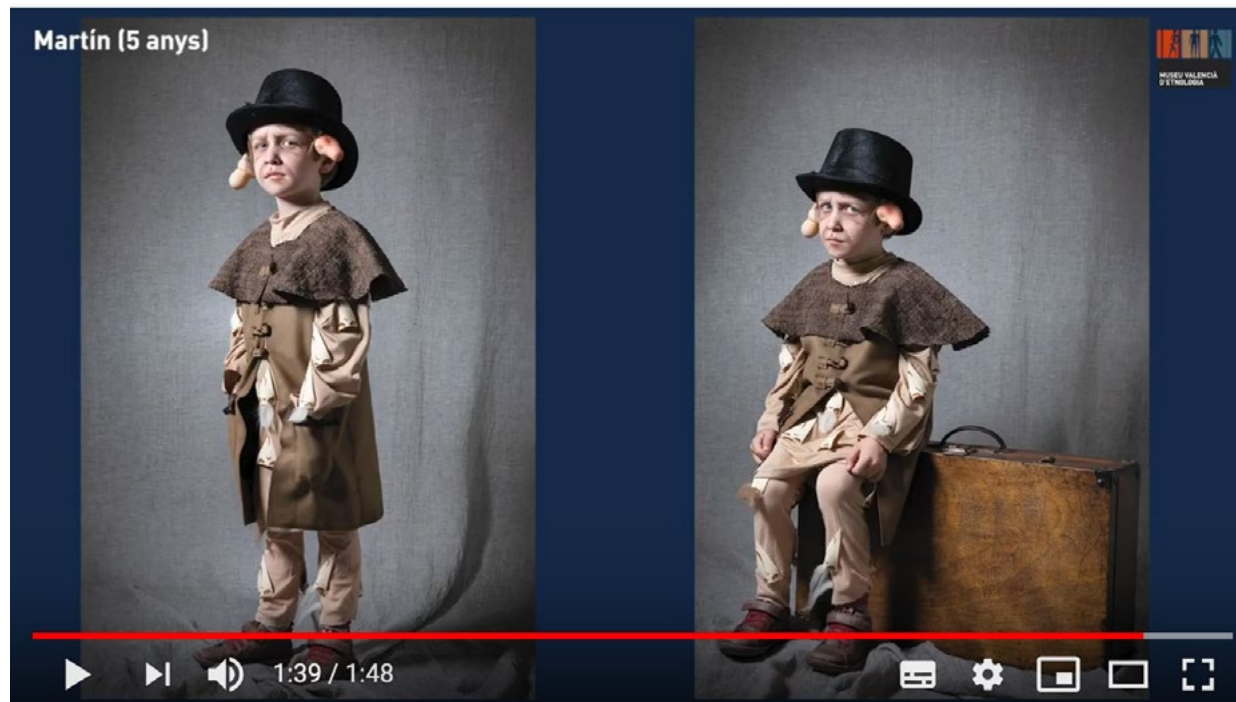

ETAPA. 3r DE PRIMÀRIA

MONSTRE. HOME DELS NASSOS

Material per a l'alumnat del 2n cicle de l'Etapa de Primària:

Totes les fitxes de treball que es presenten a continuació permeten dur a terme la proposta seguint les directrius de l'equip docent que l'ha elaborada o ser una base inicial per a un desenvolupament flexible per part de cada mestre/a. Respectem l'autonomia docent de cada professional i alhora recordem que tot aquest material està elaborat seguint les directrius metodològiques basades en el document que completa aquesta proposta didàctica, la Guia del Professorat. En aquest document es concreta l'encaix curricular, el marc justificatiu del projecte educatiu i els materials complementaris que es poden emprar per a ampliar la posada en marxa de la proposta. Iniciem les activitats de cada nivell educatiu amb un conte i una cançó. A partir de 4t sumem la lectura *El llenyater de Fortaleny*, en qualsevol de les versions d'Enric Valor, per a possibilitar la interrelació de les diferents àrees amb la llegenda de *Jack el del fanalet*, que es tractarà en l'àrea d'anglès i que ens permet relacionar l'origen de Halloween amb la festivitat de Tots Sants, de la Nit de les Ànimes i del Dia de les Ànimes.

Vols convertir-te en l'Home dels Nassos? En este vídeo ensenyem, pas a pas, com fer-te la teua disfressa.

[Punxa ací](#)

Espanta la por!

ETAPA: 3r DE PRIMÀRIA

Marcel el viatger

Aquesta és la vertadera història de Marcel, un comerciant molt modern. Ven i compra, compra i ven per internet. Expedeix les factures, gestiona les comandes i organitza tota la faena a través de la xarxa. Igual ven roba que ordinadors, instruments musicals que bicicletes, patinets elèctrics que productes d'estètica, mobles que aparells elèctrics, tot allò que us pugueu imaginar i més.

Ara bé, sempre són productes de segona mà que aconsegueix d'ací i d'allà, i que després torna a vendre a un preu una mica més alt. I així, d'una manera tan senzilla i tan complexa alhora, es guanya la vida i es trau el jornal. No té ni magatzem ni oficina, tot ho fa des de sa casa amb enginy i peripècia, per a

Marcel el viatger

enviar productes d'ací cap allà fent d'intermediari entre gent de diferents països i ciutats.

Un dia em va contar que havia comprat una gerra decorada de porcellana xinesa que després va vendre a uns clients de Noruega, als quals els havia comprat un cotxe elèctric que després va vendre a uns clients de Colòmbia, i que el cas més estrany va ser quan va aconseguir uns diamants de Sud-àfrica, que després va revendre a Nova York i que alhora li permeteren comprar unes obres d'art, que després va vendre a uns col·leccionistes italians.

Per a fer la seua feina s'inventa noms i personatges: igual diu que

Marcel el viatger

el seu nom és Beatriu la que sempre somriu, com Albert el que té el cabell verd, com Cristina la que mai no camina o Pasqual el que sempre du un barral. I és que, clar, ell no pot eixir de casa perquè té un problema molt gran.

Em va explicar que una vegada que ho va intentar, tota la gent el va seguir com si fora un monstre; els xiquets més menuts ploraven en veure'l; les xiquetes es quedaven amb la boca oberta mirant-se'l, i alguns més fadrinets s'atreviren a insultar-lo, i fins i tot hi hagué una colla que començà a llançar-li pedres i cudols, i no va tindre més remei que amollar a córrer.

Ni tan sols els adults que presenciaren l'escena van ser capaços

Marcel el viatger

de reprendre aquella xicalla que el rebutjava per ser diferent.

Aquell dia es va recloure a sa casa ben trist, em va contar que es passà dies plorant. I és que el pobre Marcel, des que s'havia fet gran, amb el canvi d'hormones i el pas de xiquet a home, va anar veient com el seu problema es feia cada vegada més i més important. Els seus pares el portaren a metges per tot Espanya, però els únics que deien que potser el podrien curar realment sols volien experimentar amb ell, i així, a poc a poc, es va quedar tot sol, i ara ja no té cap més amic que jo mateix, el seu cosí germà que totes les setmanes intente anar a visitar-lo i fer-li un poc de companyia.

Encara recorde molt bé com va començar tot; al principi tan

Marcel el viatger

sols eren uns bultets que li aparegueren pel cos; després, en passar les setmanes, anaren agafant volum sota la pell; al cap d'uns mesos semblaven berrugues, que eren cada vegada més grans i anaven agafant forma de nas; i en complir setze anys es va veure amb el cos cobert de nassos de totes les formes, grandàries i mides. Tenia tants nassos com dies té l'any, s'havia convertit en un monstre als ulls de la resta de la gent i també per a ell mateix.

Cada vegada que es mirava a l'espill sentia una tristesa profunda en saber que no podia eixir al carrer i que ni les seues amistats podrien continuar fent-li companyia. Atemorit per sempre més,

Marcel el viatger

va descobrir en les xarxes tot un món virtual on podia ser altres persones i fins i tot guanyar-se el pa.

L'únic dia de l'any que pot eixir de casa és el 31 de desembre. Aquest dia aprofita per a recórrer tot Mallorca des de primera hora de la nit, passejant per les seues voreres i sentint la brisa de la mar colpejant el seu rostre. Després viatja fins a València, una ciutat que li encanta. Sempre arriba abans que es faça de dia i busca les Torres de Serrans per a veure com la ciutat s'il·lumina d'oriflama quan el sol ix per llevant.

Després de fer-se una infusió de camamil·la i sàlvia en la cafete-

Marcel el viatger

ria de la plaça de Manises i de desdejurar uns bunyols de carabassa, se'n va directe a Ontinyent per a arribar-hi a hora d'esmorzar i poder fer-se un bon entrepà del «millor embotit del món», com ell sol dir, en la fonda de la plaça Major. Mentre esmorza, veu els xiquets que entren i ixen escodrintyant, observa com corren per la plaça buscant un personatge estrany, cercant aquell home que té tants nassos com dies té l'any i que, com és un vell costum, saben que aquell dia farà parada obligada al seu poble.

Sense perdre un instant, agafa puntual el tren que el du a Tarragona on arriba just a temps que no tanquen la cuina al

Marcel el viatger

seu restaurant preferit, situat a la vora de la mar. Des de la seua terrassa sent l'olor de salnitre, s'amera dels olors de la gent que passa, raona amb els cambrers i fa amistat amb uns i amb altres, i somriu, somriu gaudint del seu dia de llibertat mentre espera que es faça poqueta nit. En aquest moment, se'n va a tota velocitat al pont del Diable i, sense por de caure, s'enfila per aquell aqüeducte tan fantàstic i espera que caiga el sol i s'amague per ponent tenyint el cel de roig, de taronja, del violacis i roses que transformen els núvols blancs en monstres màgics i mítics, producte de la seua imaginació.

En fer-se de nit, s'allargà fins a Barcelona, la gran ciutat on li

Marcel el viatger

agradaria viure, on coneix tanta gent a través d'internet. Allí s'atura a les cantonades del passeig de Gràcia i deixa que la gent entropesse amb ell; uns li toquen el muscle en creuar-se en un semàfor, uns altres li demanen que s'aparte per a entrar en una botiga, uns altres li diuen que els deixi passar per a accedir a la boca del metro. Ell es deixa tocar, dissimula, actua com en una obra de teatre perquè és l'única manera que té de sentir el tacte de l'altra gent.

Sap que la seua llegenda encara corre de boca a orella de la gent major, però que molts joves ja no coneixen la seua història si no és que l'hagen llegida en algun d'aquells llibres que recullen les

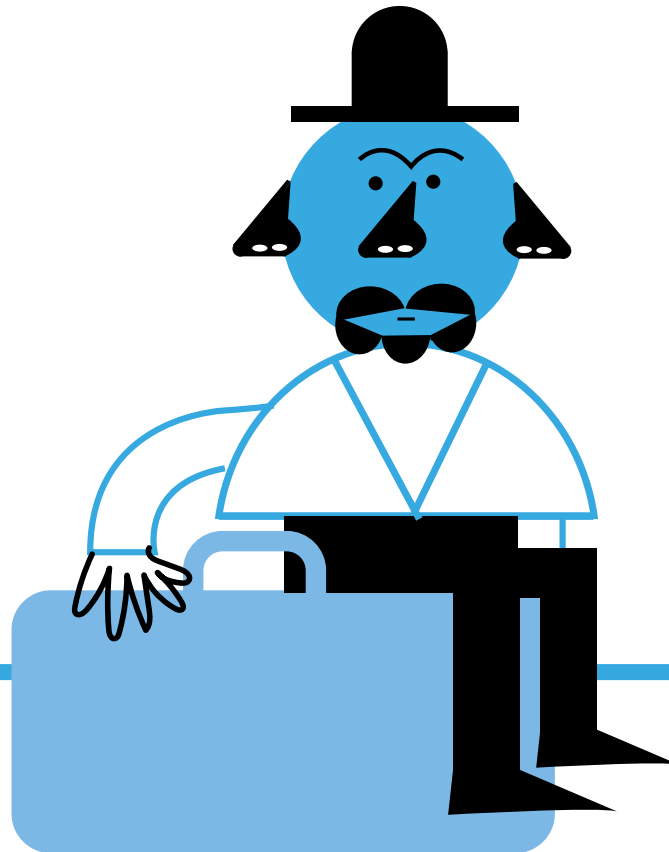
Marcel el viatger

contalles de vells. I a mesura que va acabant el dia va sentint-se cada vegada més trist, sobretot, en veure que totes les persones es preparen per a celebrar la nit de Cap d'Any, per a omplir les places de rialles, per a omplir els carrers de felicitacions, desitjos i alegries, mentre ell de nou es veurà obligat a recloure's quan toquen les dotze campanades que anuncien el nou any.

Trist i melangiós camina tapat amb el seu barret i la seua bufanda, amb un abric llarg i la seua maleta, amb l'esperança que algun dia potser acabe aquell malson i pugui ser com la resta del món, una persona amb un sol nas tots els dies de l'any.

Marcel el viatger

I així ha anat el conte, qui se l'ensenye després que el conte.

«The legend of Jack-O'-Lantern» Llegenda de Jack el del fanalet

Això era i no era un home que li deien Jack, al qual no li havien encertat l'ofici. A ell li agradava passar-se el dia raonant i saludant uns i altres. Ell haguera volgut ser carter i així poder anar passejant amb la bici, repartir cartes i fer barrets, però el destí o la vida el dugueren a treballar al camp i, com que no li agradava gens eixa faena, no acudia mai a la feina i es passava el dia a la taverna jugant a les cartes i bevent gots de vi.

Un dia, quan estava en la taverna, va aparéixer un foraster preguntant per ell:

Llegenda de Jack el del fanalet

—Jack?

—Sí, mire'l, està assegut en aquella taula del racó.

El foraster es va posar a raonar amb Jack i de seguida van començar a fer «profies» i apostes. Jack, que era ben astut, va veure que aquell personatge també estava ben espavilat i no es deixava enganyar. Quan el va tindre a punt, li va dir:

—Ja veig que eres molt poderós. Ni que fores el Nostre Senyor!

—Què has dit? A mi no em compares amb eixe ignorant! —va dir clarament indignat.

—Ah, no? Doncs jo crec que ell és més poderós.

Llegenda de Jack el del fanalet

—Què dius? Perquè va convertir unes pedres en uns pans i uns peixos? Jo mateix em puc convertir en qualsevol cosa.

—Ah, sí? Que eres un mag?

—Sóc el senyor de l'Inframón.

—Això sí que no m'ho crec jo, tu t'has begut una copeta de més.

—No t'ho creus? Demana i ho voràs!

—Si eres un dimoni, converteix-te ara mateix en una moneda amb la qual puga pagar tot el que m'he gastat hui a la taverna.

El dimoni es va convertir en una moneda i així li va mostrar tot el seu poder, però Jack, en comptes de pagar, li va demanar al taverner que li fiara i va posar la moneda dins del seu sarró.

Llegenda de Jack el del fanalet

Com que a la bossa duia sempre una creu d'argent, que pensava que li portava sort, el dimoni va perdre immediatament els seus poders i es va quedar paralitzat.

Jack sentia una veu al seu interior que li deia:

—Deixa'm eixir! Deixa'm eixir i et donaré el que vulgues!

Al final Jack el va deixar eixir amb la condició que no se l'emportara a l'infern fins l'any vinent i al dimoni no li quedà cap altra opció que complir la seua paraula.

Quan el dimoni va tornar al cap d'un any, Jack ja tenia pensada

Llegenda de Jack el del fanalet

una treta ben astuta i li va demanar al dimoni, com a últim desig abans de la mort, que li baixara un fruit de la pomera. El dimoni va pujar a l'arbre, però Jack va traure un grapat de creus i les va clavar al voltant de la pomera i així va deixar el dimoni atrapat allí dalt.

A la fi, quan aquest volgué baixar va ser amb la condició que ja mai més no tornaria per la seua ànima, i així va ser com Jack va enganyar el dimoni dues vegades.

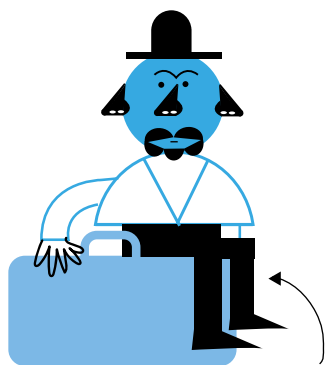
Ara bé, quan finalment Jack va morir no el deixaren entrar al cel perquè havia fet un pacte amb el dimoni, ni tampoc pogué

Llegenda de Jack el del fanalet

entrar a l'infern, ja que el dimoni havia promès que mai no aniria a per la seua ànima. I és per això que diuen que es passeja entre les cases on viuen els infants enyorant el temps en què ell era un xiquet, il·luminant els finestrals amb una carabasseta on du una brasa encesa, i recordant la manera de tornar enrere en el temps per a deixar de ser un ànima en pena.

L'home dels nassos

Joan B. Boïls

punta i escolta

53

Quin des-ga-vell de cons - ti - pat, da - munt es - tic en - ca - ta - rrat,

57

ja va sent ho - ra, ja es va fent tard, ma - re que ga - nesque vin - ga capd'any.

63

At - xús, at-xús, at - xús, at - xús, mocs verds, a-pe-ga - lo-sos i pas - to-sos.

71

Nou mil, deu mil, vint mil es-ter - nuts. mocs verds, un - to - sosies-va - ro-sos.

79

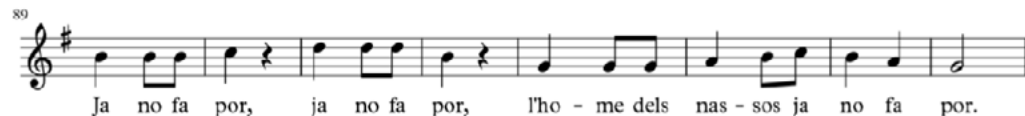
Ia - raa cap met - ge puc a - nar, es - ta ma - lal - ti - ahe de co - var,

83

l'ho - me dels nas - sos sem - bla quees mor, l'ho - me dels nas - sos ja no fa por.

89

Ja no fa por, ja no fa por, l'ho - me dels nas - sos ja no fa por.

Nom: _____ Cognoms: _____

HIPÒTESIS DEL CONTE MARCEL EL VIATGER

Al llarg d'aquesta setmana treballarem el conte Marcel el viatger.

Amb aquest títol, de què penseu que anirà el conte?

En grup, penseu i escriviu a continuació alguna idea:

Ara explicarem als altres grups la nostra idea i escoltarem les altres.

Nom: _____ Cognoms: _____

Vos ha agradat la història de Marcel? Ara que ja l'heu escoltada, de segur que hi ha alguna paraula o expressió que desconeu. En parelles, cerqueu al diccionari tres paraules o expressions que no conegueu i, a continuació, escriviu-ne el significat.

Nom: _____ Cognoms: _____

L'HOME DELS NASSOS CANÇÓ

Quin mal de cap de constipat,
no tinc prou mans per a mocar,
tindre tants nassos fa feredat,
no puc parar d'esternudar.

Atxús, atxús, atxús,
mocs verds, apegalosos i pastosos.
Dos mil, tres mil, cinc mil esternuts.
Mocs verds, untosos i esvarosos.

On trobaré més mocadors?
Tots els microbis van al vol,
doneu-me remeis i xarops,
o contagiaré a tot el món.

Nom: _____ Cognoms: _____

L'HOME DELS NASSOS CANÇÓ

Atxús, atxús, atxús,
mocs verds, apegalosos i pastosos.
Sis mil, set mil, huit mil esternuts.
Mocs verds, untosos i esvarosos.

Quin desgavell de constipat,
damunt estic refredat,
ja va sent hora, ja es va fent tard
mare quines ganes que vinga cap d'any.

Atxús, atxús, atxús,
mocs verds, apegalosos i pastosos.
Nou mil, deu mil, vint mil esternuts.
Mocs verds, untosos i esvarosos.

Nom: _____ Cognoms: _____

L'HOME DELS NASSOS CANÇÓ

I ara a cap metge puc anar,
esta malaltia he de covar,
l'home dels nassos sembla que es
mor,
l'home dels nassos ja no fa por.
Ja no fa por, ja no fa por,
l'home dels nassos ja no fa por.

Lletra: Miquel Puig Cuadau

Música: Joan B. Boils Ibiza

Nom: _____ Cognoms: _____

I ARA TOT UN REPTE!!!

En equip, heu d'inventar una estrofa més (quatre versos) per a la cançó l'Home dels nassos. Podeu fer-ho així:

- Subratlleu les últimes paraules de la primera i segona estrofes.
- Busqueu paraules que rimen amb elles.
- Construiu un vers amb cada una de les paraules trobades.

Nom: _____ Cognoms: _____

DESCRIPCIÓ DE L'HOME DELS NASSOS

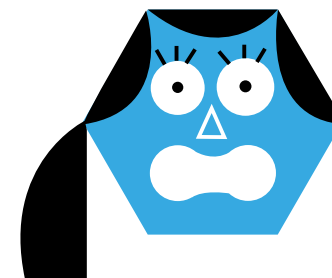
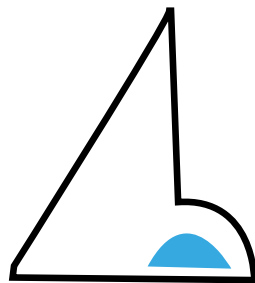
Recordeu les característiques de la descripció de persones?
Aspecte físic, com va vestit, caràcter i gustos
Ara descriurem Marcel, el personatge del nostre conte.

Nom: _____ Cognoms: _____

EL PAREADO

Recordad las características del pareado: dos versos con rima.
Ahora en grupo deberéis inventar tres pareados con las siguientes palabras:

Nom: _____ Cognoms: _____

Marcel tenía muchos problemas para salir de casa, porque la gente le tenía miedo.

Poneos en su lugar y pensad que podríais hacer para que la gente no tuviese miedo al veros.

Nom: _____ Cognoms: _____

LA NOTICIA

En pareja haréis de periodistas y redactaréis la noticia “Ha sido vista una figura extraña recorriendo las calles de la población”.

Recordad que la noticia debe responder a las preguntas:

QUÉ, QUIÉN, CUÁNDO, CÓMO, DÓNDE.

Nom: _____ Cognoms: _____

AMB AJUDA DEL CALENDARI COMPLETA LA SEGÜENT INFORMACIÓ:

Quants mesos té un any? _____

Quins mesos tenen 30 dies? _____

Quins mesos tenen 31 dies? _____

Quin mes té menys dies? _____

Quants dies té? _____

Busca el teu aniversari al calendari, marca'l i digues quin dia de la setmana serà. _____

Nom: _____ Cognoms: _____

DIU LA HISTÒRIA QUE L'HOME DELS NASSOS EN TÉ TANTS COM DIES TÉ L'ANY.

Quants nassos
té en un any normal?
I en un any de traspàs?

Si al calendari no existira el mes
d'abril,
quants nassos tindria?

Solució: _____

*comproveu la solució en equip.

Nom: _____ Cognoms: _____

DIU LA HISTÒRIA QUE L'HOME DELS NASSOS EN TÉ TANTS COM DIES TÉ L'ANY.

Quants nassos tindria si febrer fora de 31 dies?

Solució:

Si hi haguera dos homes dels nassos, quants nassos tindrien en total?

Solució:

Si vosaltres fóreu l'home dels nassos, quants nassos hi hauria en el vostre equip?

Solució:

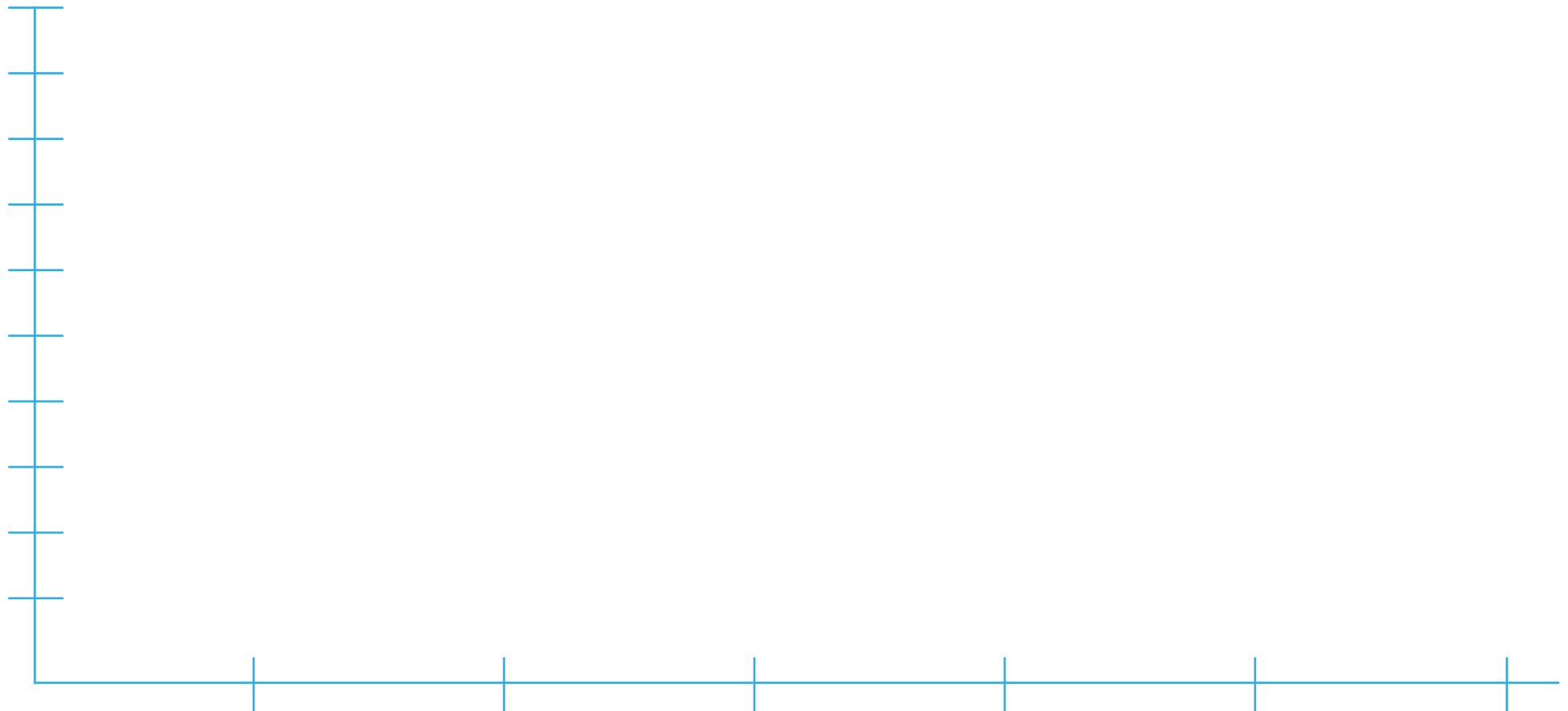
Nom: _____ Cognoms: _____

A LA CLASSE DE 3R, HAN FET UNA ENQUESTA SOBRE LA POR I
AQUESTS SÓN ELS RESULTATS:

- 5 xiquetes i 3 xiquets, tenen por de les aranyes i dels bitxos.
- 6 xiquets i xiquetes tenen por de la foscor.
- 4 xiquets i 2 xiquetes tenen por de les tronades.
- A 5 xiquets i xiquetes els fa por quedar-se a casa sols.

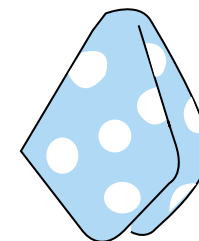
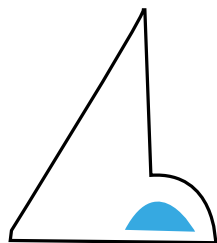
Nom: _____ Cognoms: _____

AMB AQUESTA INFORMACIÓ DIBUIXEU UN DIAGRAMA DE BARRES I PINTEU-LO.

Nom: _____ Cognoms: _____

DESCRIPCIÓ DE L'HOME DELS NASSOS

-Quíns són els símptomes del costipat dels que parla la cançó de l'home dels nassos?

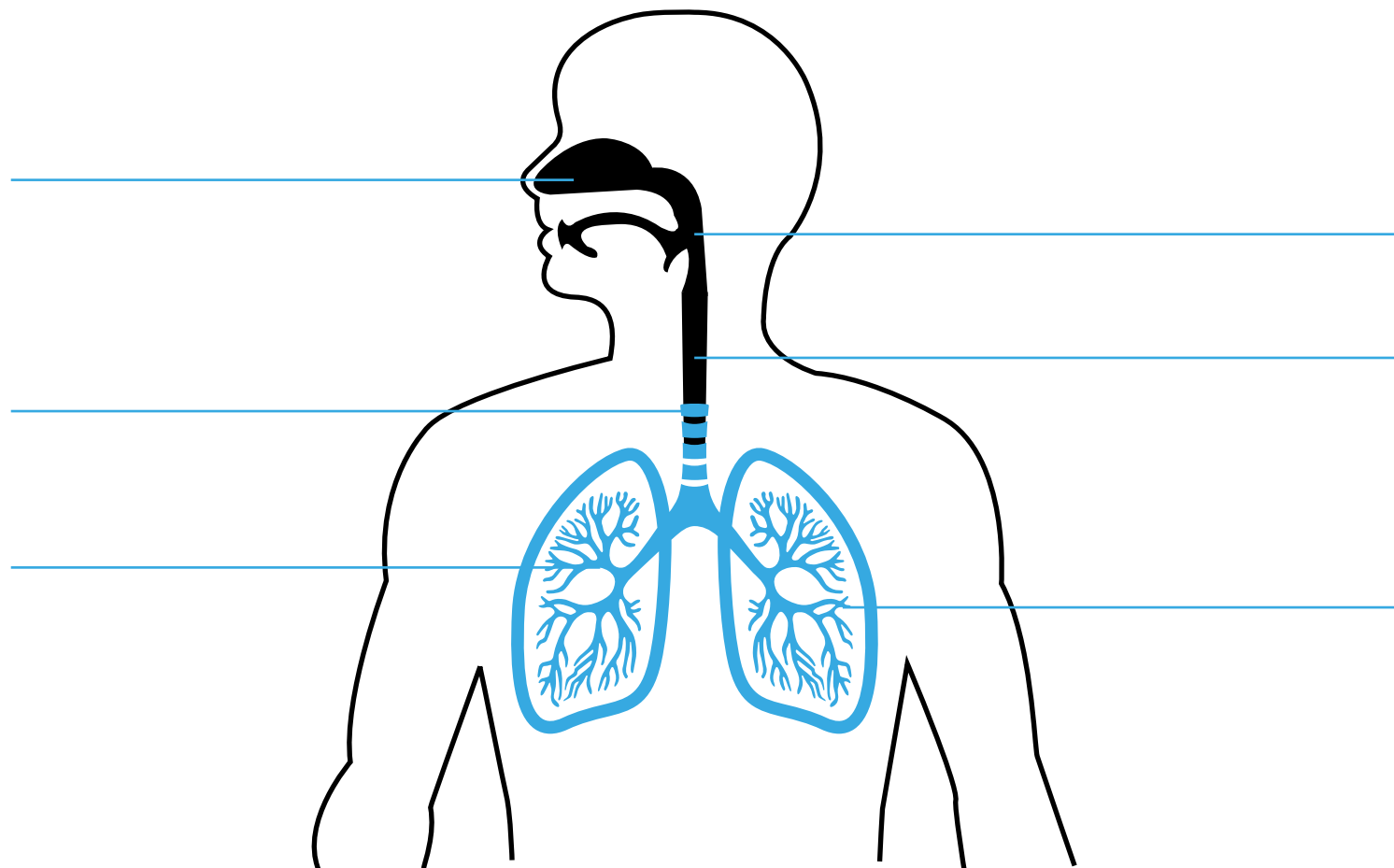
-Quíns són els remeis?

-Qué sols fer quan estàs refredat? _____

Nom: _____ Cognoms: _____

De quí aparell de la funció de nutrició forma part el nas?

Busqueu-ne
les parts
en parelles
i poseu
els noms.

Nom: _____ Cognoms: _____

CONSULTEU UN MAPA I MARQUEU-HI EL RECORREGUT QUE FA L'HOME DELS NASSOS CADA 31 DE DESEMBRE

Nom: _____ Cognoms: _____

PER SABER UN POC MÉS DEL RECORREGUT QUE FA MARCEL, EN EQUIP, BUSQUEU INFORMACIÓ DELS LLOCS QUE VÍSITA I OMLIU LA TAULA.

	LLOC	COMUNITAT AUTÒNOMA	RIU
M	_____	_____	_____
V	_____	_____	_____
O	_____	_____	_____
T	_____	_____	_____
B	_____	_____	_____

Nom: _____ Cognoms: _____

**MARCEL NO PODIA EIXIR DE CASA PERQUÈ LA GENT LI FUGIA, LI TENIEN POR.
I TU DE QUÈ TENS POR?**

POR DE:	EM FA POR PERQUÈ...	COM EM SENT?	QUÈ FAIG I QUÈ NO FAIG QUAN TINC POR?	ÉS BO PER A MI TINDRE POR?	QUINES COSES PODRIA FER SI NO TINGUERA POR?

Parla amb el teu company o companya del que has posat en les caselles i després farem una posada en comú i una tertúlia amb tota la classe.

«The legend of Jack-O'-Lantern»

Once upon a time there was a man called Jack. He did not like his job. He preferred to spend the day talking and greeting each other. He would have liked to be a postman. This way, he could ride a bike delivering letters and talking with people. But destiny or life took him to work in the field and as he did not like that at all he never went to work and spent the day in the tavern playing cards and drinking wine.

One day Jack was in the tavern when a foreigner appeared asking for him:

-Jack? Yes, look at him, he is seated in that table in the corner.

The foreigner started talking to Jack and soon they began betting. Jack who was very smart realized that the foreigner was also very

The legend of Jack-O'-Lantern

astute and it was difficult to trick him. When Jack found the chance to deceive him, he said:

- I see you are very powerful. You are close to seem God!
- What are you talking about? Do not dear to compare me with that ignorant! - He replied very angry.
- Well I think he is the most powerful.
- What do you say? Because he turned some stones into bread and fish? I can turn myself into anything.
- Really? Maybe are you a magician?
- I am the Lord of the Underworld.
- I do not think so, you have drunk too much wine.
- Do not you believe it? Tell me and I will!

The legend of Jack-O'-Lantern

-If you are a devil, get right now a coin for paying everything I have spent in the tavern today.

The demon turned into a coin, showing him all his power. But Jack, instead of paying, asked the innkeeper to give him credit and he put the coin inside his bag. Jack always had a silver cross in his bag because he thought it gave good luck. For that reason, the devil quickly lost his power and was paralyzed.

Jack heard inside a voice telling him:

-Let me leave! Let me leave and I'll give you what you want!

The legend of Jack-O'-Lantern

In the end Jack let him go with the condition that the devil would not take him to hell until next year. The devil had no choice but fulfil his word.

When the demon returned a year later Jack already had a very clever trick in mind: Jack asked the demon as a last wish before death to bring him an apple fruit. The demon climbed the tree but Jack napped a handful of crosses around the apple tree so he left the demon up there trapped.

In the end, when he wanted to descend it was on the condition that he would never return for taking his soul again. And so it was that Jack tricked the demon twice.

However, when Jack died, he could not go to heaven because he

The legend of Jack-O'-Lantern

had made a deal with the devil, neither to hell, as the demon had promised him that he would never go for taking his soul. And that is why they say he walks among the houses where the children live, missing the time when he was a child, and illuminating the windows with a pumpkin with a burning ember inside it, remembering the way to go back in time to stop being a lost soul.

Espanta la por!

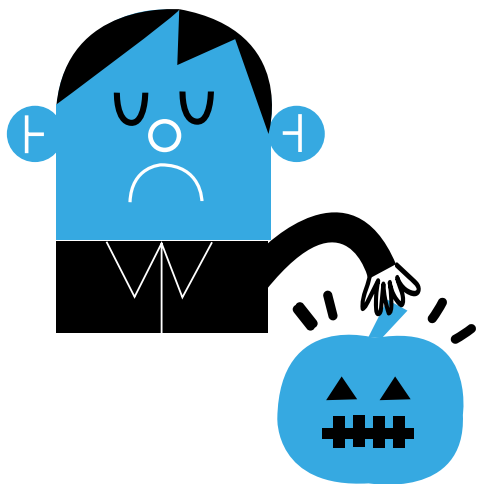
ETAPA: 3r DE PRIMÀRIA

Name: _____ Surname: _____

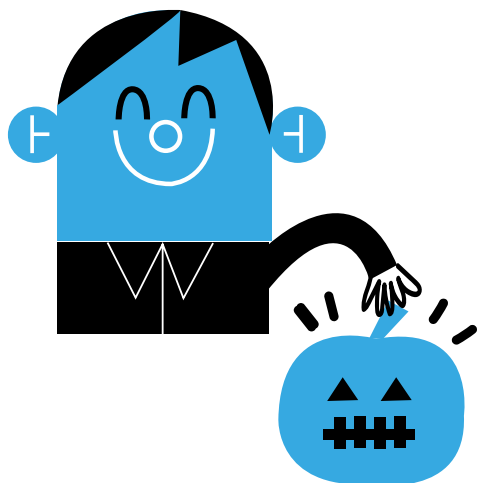
DRAW THE "HOME DELS NASSOS" WITH JACK-O'-LANTERN

Name: _____ Surname: _____

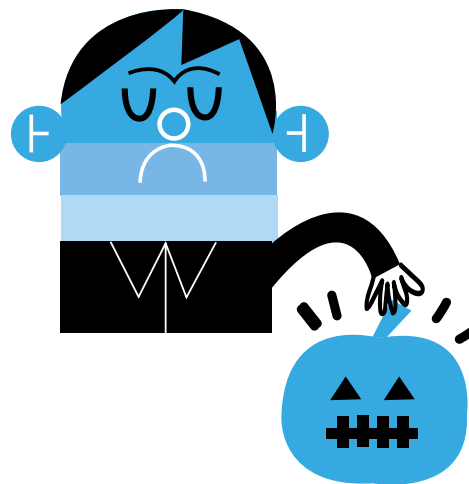
CIRCLE. HOW DOES JACK-O'-LANTERN FEEL LIKE?

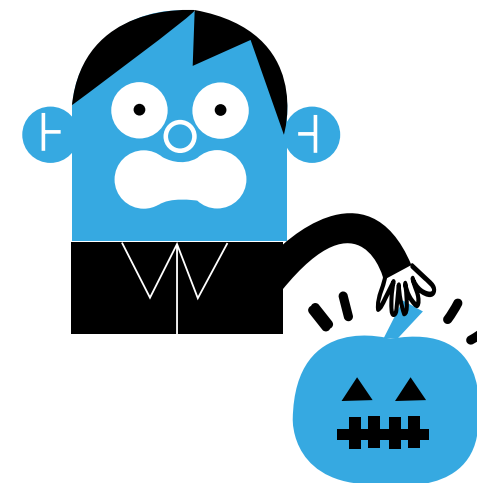
Jack is
sad

Jack is
happy

Jack is
angry

Jack is
scared

Espanta la por!

ETAPA: 3r DE PRIMÀRIA

Name: _____ Surname: _____

DRAW THE "HOME DELS NASSOS" 31TH OF DECEMBER

Name: _____ Surname: _____

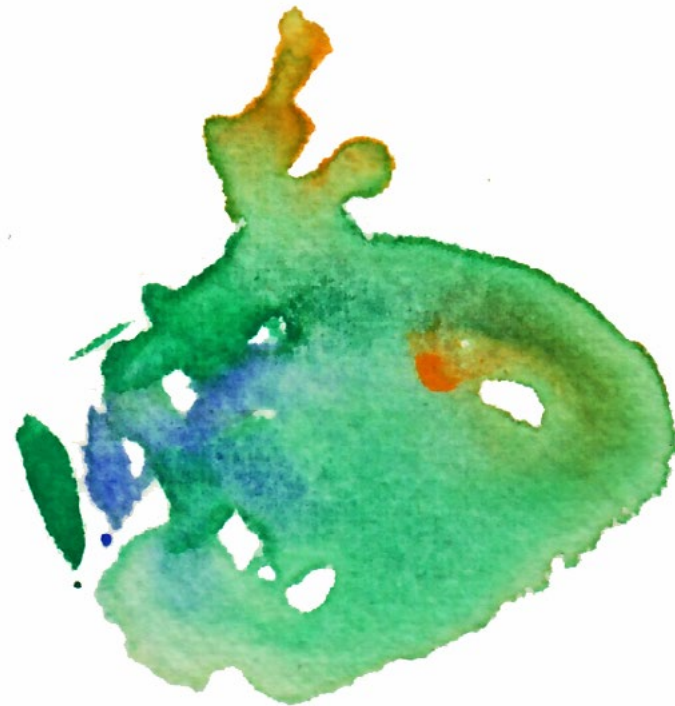
HOW MANY NOSES DOES MARCEL HAVE IN A YEAR? COLOUR

The image contains 12 Halloween-themed icons arranged in a grid. There are 6 pumpkins and 6 pointed hats. Each icon contains a number. The numbers are: 16, 365, 350, 366, 12, 11, and 10.

Icon Type	Number
Pointed Hat	16
Pumpkin	365
Pointed Hat	350
Pumpkin	366
Pointed Hat	12
Pumpkin	11
Pointed Hat	10

Nom: _____ Cognoms: _____

QUÈ ET SUGGEREIX AQUESTA TACA DE COLORS?
DEMOSTRA LA TEUA CREATIVITAT FENT EL TEU PROPI MONSTRE

Punxa ací i trobaràs més taques monstruoses

Nom: _____ Cognoms: _____

QUÈ ET SUGGEREIX AQUESTA TACA DE COLORS?
DEMOSTRA LA TEUA CREATIVITAT FENT EL TEU PROPI MONSTRE

Espanta la por!

Espanta la por a l'escola

Proposta didàctica per a Infantil i Primària que recupera i actualitza la tradició de parlar de la por en arribar la festa de Tots Sants i del Dia de les Ànimes, alhora que ajuda els infants a conèixer més i millor l'imaginari terrorífic valencià, els seus vincles amb la cultura mediterrània i les relacions amb la festa del Halloween.

Edita:

L'ETNO. Museu Valencià d'Etnologia.
Depòsit legal: V-1371-2020

Director:

Francesc Tamarit

Unitat de Didàctica de L'ETNO. Museu Valencià d'Etnologia:

Francesc Cabañés i Ivana Puig.

Biblioteca - Centre de Documentació de L'ETNO. Museu Valencià d'Etnologia:

Amparo Pons, Sergio Baggetto i Carles Penya-Roja

Autoria dels continguts:

Direcció, coordinació i elaboració dels contes: Miquel Puig Cuadau
Etapa d'Infantil i àrea d'Anglès: Imma Ródenas Marco
1r i 2n de l'etapa de Primària: Eva Martínez Arnandis
3r i 4t de l'etapa de Primària: Maria Giner Martínez
5é i 6é de l'etapa de Primària, àrea de Música i arranjaments: Josep Tébar Sifre
Col·laboració en l'àrea d'Anglès: Mavi Albeldo Iborra i Leo Boix Tàpia

Correcció de textos:

Unitat de Normalització Lingüística de la Diputació de València.

Grafisme:

Il·lustracions: Lina Vila
Disseny i maquetació: Patricia Bolinches

L'ETNO, MUSEU VALENCIÀ D'ETNOLOGIA
C/Corona 36. 46003 València
Informació: 963 883 565
letno@dival.es
<http://www.letno.es>

Unitat de Didàctica:
didactica.etnologia@dival.es
96 388 35 78

Museu València d'Etnologia

@valenciaetno

museu_valencia_etnologia

museuvalenciaetnologia

Organitza

iseacv

EASD Escola d'Art i Superior de Disseny de València

Conselleria d'Educació, Cultura i Esport

COBD CV COL·LEGI OFICIAL DE BIBLIOTECARIS I DOCUMENTALISTES DE LA COMUNITAT VALENCIANA